

Skatteministeriet

4. december 2023
J.nr. 2023-2512

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 85 - Forslag til lov om ændring af lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Lempelse af energifgiften for hotellers rumvarme, forbrugsregistrering ved direkte linjer, nedsættelse af tærskler for indberetning af statsstøtte m.v.)

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Jeppe Bruus

/ Kathrine Waage

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Lempelse af energiafgiften for hotellers rumvarme, forbrugsregistrering ved direkte linjer, nedsættelse af tærskler for indberetning af statsstøtte m.v.) (L 85)

Til titlen

1) Noten affattes således:

”1) I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 og af forordning (EU) 2022/2473 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af statsstøtte til virksomheder, der beskæftiger sig med fremstilling, forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, EU-Tidende 2023, nr. L 167, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark. Loven indeholder bestemmelser, der som udkast har været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2021/514 af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, EU-Tidende 2021, nr. L 104, side 1.”

[Lovteknisk ændring af henvisninger i EU-noten]

Til § 1

2) Nr. 4 affattes således:

4. I § 11, stk. 5, indsættes som nr. 9:

»9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. Der kan ske forholdsmæssig opgørelse af en tilbagebetalingsberettiget andel på baggrund af måling efter nr. 4, når en sådan forholdsmæssig andel kan opgøres. Den forholdsmæssigt opgjorte tilbagebetalingsberettigede andel multipliceres med 1,2. I stedet for opgørelse efter nr. 4 kan virksomheder omfattet af 1. pkt. vælge, at beregningen af den godtgørelsesberettigede afgift skal ske forholdsmæssigt svarende til den andel af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Arealet som gæsten egenhændigt kan råde over, multipliceres med 1,2. I den samlede mængde energi medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 5. pkt. medregnes ikke varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, eller varme til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret uden for arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Den opgjorte andel, som efter 8. pkt. ikke skal medregnes, opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til de pågældende ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillede rumvarme, kulde og varmt vand. I den samlede mængde medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 7. pkt. Uanset 9. pkt. foretages der for så vidt angår varme eller kulde, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, en særskilt opgørelse, hvor der for denne varme eller kulde foretages en forholdsmæssig fordeling. I denne opgørelse medregnes ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 7. pkt. Det er en betingelse for godtgørelse, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelsen, er målt. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 5. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 5. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 5. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.«

[Ændring af det godtgørelsesberettigede areal]

Til § 2

3) Nr. 5 affattes således:

5. I § 10, stk. 5, indsættes som nr. 9:

»9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. Der kan ske forholdsmæssig opgørelse af en tilbagebetalingsberettiget andel på baggrund af måling efter nr. 4, når en sådan forholdsmæssig andel kan opgøres. Den forholdsmæssigt opgjorte tilbagebetalingsberettigede andel multipliceres med 1,2. I stedet for opgørelse efter nr. 4 kan virksomheder omfattet af 1. pkt. vælge, at beregningen af den godtgørelsesberettigede afgift skal ske forholdsmæssigt svarende til den andel af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Arealet som gæsten egenhændigt kan råde over, multipliceres med 1,2. I den samlede mængde energi medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 5. pkt. medregnes ikke varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, eller varme til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret uden for arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Den opgjorte andel, som efter 8. pkt. ikke skal medregnes, opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til de pågældende ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillede rumvarme, kulde og varmt vand. I den samlede mængde medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 7. pkt. Uanset 9. pkt. foretages der for så vidt angår varme eller kulde, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, en særskilt opgørelse, hvor der for denne varme eller kulde foretages en forholdsmæssig fordeling. I denne opgørelse medregnes ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 7. pkt. Det er en betingelse for godtgørelse, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelsen, er målt. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 5. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 11, stk. 5, nr. 9, 5. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 5. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.«

[Ændring af det godtgørelsesberettigede areal]

Til § 3

4) *Nr. 4* affattes således:

4. I § 8, *stk. 4*, indsættes som *nr. 9*:

»9) Afgiften af varme og varer omfattet af *stk. 3*, som anvendes til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. Der kan ske forholdsmæssig opgørelse af en tilbagebetalingsberettiget andel på baggrund af måling efter *nr. 4*, når en sådan forholdsmæssig andel kan opgøres. Den forholdsmæssigt opgjorte tilbagebetalingsberettigede andel multipliceres med 1,2. I stedet for opgørelse efter *nr. 4* kan virksomheder omfattet af 1. pkt. vælge, at beregningen af den godtgørelsesberettigede afgift skal ske forholdsmæssigt svarende til den andel af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Arealet som gæsten egenhændigt kan råde over, multipliceres med 1,2. I den samlede mængde energi medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 5. pkt. medregnes ikke varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, eller varme til opvarmning af vand i bassiner og lignende, der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret uden for arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Den opgjorte andel, som efter 8. pkt. ikke skal medregnes, opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til de pågældende ikke tilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillede rumvarme, kulde og varmt vand. I den samlede mængde medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 7. pkt. Uanset 9. pkt. foretages der for så vidt angår varme eller kulde, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, en særskilt opgørelse, hvor der for denne varme eller kulde foretages en forholdsmæssig fordeling. I denne opgørelse medregnes ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 7. pkt. Det er en betingelse for godtgørelse, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelsen, er målt. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for et helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 5. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 11, *stk. 5*, *nr.*

9, 5. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og § 10, stk. 5, nr. 9, 5. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

[Ændring af det godtgørelsesberettigede areal]

Til § 4

5) I den under *nr. 2* foreslåede § 4 a udgår i *stk. 3* ”virksomheden”.

[Sproglig korrektion]

Bemærkninger

Til nr. 1

I den foreslåede EU-note henvises der til ændringen af gruppefritagelsesforordningen med Kommissionen Forordning (EU) 2023/1315 af 23. juni 2023.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 1, at EU-noten ændres således, at der henvises til den fulde titel på Kommissionens forordning. Det foreslås desuden, at henvisningen til bekendtgørelse nr. 566 af 3. maj 2019 om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte på skatteområdet udgår. Der er tale om lovtekniske ændringer.

Til nr. 2

Den afgiftslempelse, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 9, vedrører de arealer, som en gæst kan råde egenhændigt over under sit ophold.

Med ændringsforslaget foreslås det at nyaffatte lovforslagets § 1, nr. 4, så der også kan opnås godtgørelse for den rumvarmeafgift, der relaterer sig til receptioner samt andre fællesarealer som f.eks. gangarealer, trapper, elevatorer m.v. Det er dog forbundet med væsentligt administrative udfordringer præcist at opgøre det tilbagebetalingsberettigede beløb for disse arealer. På den baggrund foreslås der en forenklet regel.

I de tilfælde, hvor den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres på baggrund af måling efter § 11, stk. 5, nr. 4, tages der højde for de nævnte arealer ved at multiplicere den tilbagebetalingsberettigede andel med 1,2.

I de tilfælde, hvor den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres skematisk, dvs. som den andel af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan

råde egenhændigt over under sit ophold på stedet, multipliceres det godtgørelsesberettigede areal med 1,2.

Det er i det foreslåede ændringsforslag lagt til grund, at receptioner og andre fællesarealer skønsmæssigt har et opvarmningsforbrug på 20 pct af rumvarmeforbruget til opvarmning af værelser. Dette skøn foreslås lovfæstet i den foreslåede bestemmelse. Der vil således ikke være tale om, at virksomhederne skal foretage særskilte opgørelser for receptioner og andre fællesarealer.

Den tilbagebetalingsberettigede afgift kan ikke overstige den betalte afgift fratrukket minimumssatserne i energibeskatningsdirektivet, jf. mineralolieafgiftslovens § 11 a. Det betyder, at man i det tilfælde, hvor den tilbagebetalingsberettigede andel multipliceret med 1,2 udgør mere end den samlede afgiftsbetaling, skal betale minimumsafgiften. Det betyder ligeledes, at man i det tilfælde, hvor det godtgørelsesberettigede areal multipliceret med 1,2 udgør et større areal end virksomhedens samlede areal, skal betale minimumsafgiften.

Ændringsforslaget skal bl.a. ses i lyset af, at areal, der som beskrevet omfattes af lempelsen, må anses at have naturlig sammenhæng med arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold.

Forslaget skønnes at indebære et ikke nævneværdigt mindreprovenu.

Til nr. 3

Den afgiftslempelse, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 9, vedrører de arealer, som en gæst kan råde egenhændigt over under sit ophold.

Med ændringsforslaget foreslås det at nyaffatte lovforslagets § 2, nr. 5, så der også kan opnås godtgørelse for den rumvarmeafgift, der relaterer sig til receptioner samt andre fællesarealer som f.eks. gangarealer, trapper, elevatorer m.v. Det er dog forbundet med væsentligt administrative udfordringer præcist at opgøre det tilbagebetalingsberettigede beløb for disse arealer. På den baggrund foreslås der en forenklet regel.

I de tilfælde, hvor den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres på baggrund af måling efter § 10, stk. 5, nr. 4, tages der højde for de nævnte arealer ved at multiplicere den tilbagebetalingsberettigede andel med 1,2.

I de tilfælde, hvor den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres skematisk, dvs. som den andel af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold på stedet, multipliceres det godtgørelsesberettigede areal med 1,2.

Det er i det foreslåede ændringsforslag lagt til grund, at receptioner og andre fællesarealer skønsmæssigt har et opvarmningsforbrug på 20 pct af rumvarmeforbruget til opvarmning af værelser. Dette skøn foreslås lovfæstet i den foreslåede bestemmelse. Der vil således ikke være tale om, at virksomhederne skal foretage særskilte opgørelser for receptioner og andre fællesarealer.

Den tilbagebetalingsberettigede afgift kan ikke overstige den betalte afgift fratrukket minimumssatserne i energibeskatningsdirektivet, jf. gasafgiftslovens § 10 a. Det betyder, at man i det tilfælde, hvor den tilbagebetalingsberettigede andel multipliceret med 1,2 udgør mere end den samlede afgiftsbetaling, skal betale minimumsafgiften. Det betyder ligeledes, at man i det tilfælde, hvor det godtgørelsesberettigede areal multipliceret med 1,2 udgør et større areal end virksomhedens samlede areal, skal betale minimumsafgiften.

Ændringsforslaget skal bl.a. ses i lyset af, at areal, der som beskrevet omfattes af lempelsen, må anses at have naturlig sammenhæng med arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold.

Forslaget skønnes at indebære et ikke nævneværdigt mindreprovenu.

Til nr. 4

Den afgiftslempelse, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 9, vedrører de arealer, som en gæst kan råde egenhændigt over under sit ophold.

Med ændringsforslaget foreslås det at nyaffatte lovforslagets § 1, nr. 4, så der også kan opnås godtgørelse for den rumvarmeafgift, der relaterer sig til receptioner samt andre fællesarealer som f.eks. gangarealer, trapper, elevatorer m.v. Det er dog forbundet med væsentligt administrative udfordringer præcist at opgøre det tilbagebetalingsberettigede beløb for disse arealer. På den baggrund foreslås der en forenklet regel.

I de tilfælde, hvor den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres på baggrund af måling efter § 8, stk. 4, nr. 4, tages der højde for de nævnte arealer ved at multiplicere den tilbagebetalingsberettigede andel med 1,2.

I de tilfælde, hvor den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres skematisk, dvs. som den andel af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold på stedet, multipliceres det godtgørelsesberettigede areal med 1,2.

Det er i det foreslåede ændringsforslag lagt til grund, at receptioner og andre fællesarealer skønsmæssigt har et opvarmningsforbrug på 20 pct af rumvarmeforbru-

get til opvarmning af værelser. Dette skøn foreslås lovfæstet i den foreslåede bestemmelse. Der vil således ikke være tale om, at virksomhederne skal foretage særskilte opgørelser for receptioner og andre fællesarealer.

Den tilbagebetalingsberettigede afgift kan ikke overstige den betalte afgift fratrukket minimumssatserne i energibeskatningsdirektivet, jf. kulafgiftslovens § 8 a. Det betyder, at man i det tilfælde, hvor den tilbagebetalingsberettigede andel multipliceret med 1,2 udgør mere end den samlede afgiftsbetaling, skal betale minimumsafgiften. Det betyder ligeledes, at man i det tilfælde, hvor det godtgørelsesberettigede areal multipliceret med 1,2 udgør et større areal end virksomhedens samlede areal, skal betale minimumsafgiften.

Ændringsforslaget skal bl.a. ses i lyset af, at areal, der som beskrevet omfattes af lempelsen, må anses at have naturlig sammenhæng med arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold.

Forslaget skønnes at indebære et ikke nævneværdigt mindreprovenu.

Til nr. 5

Med lovforslagets § 4, nr. 2, foreslås det at indsætte en ny bestemmelse, § 4 a, i lov om afgift af elektricitet. Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at virksomheder registreret efter stk. 1, der ikke længere opfylder betingelserne for registrering efter stk. 1, skal virksomheden underrette Skatteforvaltningen.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 5 at ændre den i lovforslagets § 4, nr. 2, foreslåede § 4 a, så ”virksomheden” udgår i stk. 3.

Den foreslåede ændring er en sproglig korrektion, der ikke indebærer materielle ændringer.